

Čtvrtek po Popeleční středě – Panny Marie Lurdské a Světový den nemocných

📖 Dt 30,15-20; Lk 9,22-25

Dt 30,15-20

Mojžíš pravil lidu: „Hleď, **předkládám ti dnes život a štěstí, smrt i neštěstí**. Jestliže budeš poslouchat přikázání Hospodina, svého Boha, která já ti dnes přikazuji, a budeš milovat Hospodina, svého Boha, budeš-li chodit po jeho cestách a zachováš-li jeho přikázání, nařízení a ustanovení, **budeš žít** a rozmnožíš se a Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná na zemi, do níž přicházíš, abys ji obsadil. Když se však tvé srdce obrátí a nebudeš poslouchat, dáš-li se svést, aby ses klaněl jiným bohům a ctil je, oznamuji vám dnes, že jistě zahynete a nebudete žít dlouho na zemi, kterou se chystáte obsadit, až přejdete Jordán.

Nebe a zemi beru si dnes proti vám za svědka: Předkládám ti život, nebo smrt, požehnání, nebo kletbu. **Vyvol si život**, abys žil ty a tvoje potomstvo. **Miluj Hospodina**, svého Boha, **poslouchej jeho hlas a lni k němu**, neboť jen tak budeš žít a dlouho zůstaneš na zemi, o níž přísahal Hospodin, že ji dá tvým otcům Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi.“

Lk 9,22-25

Ježíš řekl svým učedníkům, že **Syn člověka bude muset mnoho trpět**, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Všem pak řekl: „**Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě**. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho. Vždyť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale sám sebe zahubí nebo si uškodí?“

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

„Bude muset“ označuje naplnění Boží vůle, která se zjevila v Písmu. Tato vůle není nějaký svévolný rozmar: musí za nás zemřít na kříži, protože nás miluje, a naše místo je na kříži! Utrpení Služebníka, který miluje Otce a bratry, to je Ježíšovo tajemství. **Kříž je naše zlo, které on vezme na sebe, protože nás má rád**: sám se zničí, aby nás zachránil. Jeho utrpení je důsledkem všech forem zla, které jsme ve svém strachu vymysleli, abychom se zachránili!

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 21)

Kdyby se Bůh zastavil u spravedlnosti, přestal by být Bohem a byl by jako všichni lidé, kteří se dovolávají dodržování zákona. Spravedlnost sama nestačí a zkušenost učí, že odvolávat se pouze na ni hrozí jejím zničením. Proto Bůh překračuje spravedlnost milosrdenstvím a odpuštěním. Neznamená to znehodnotit spravedlnost nebo ji učinit zbytečnou, ale naopak. Kdo chybuje, musí si odpykat trest. Není to však účel, nýbrž začátek obrácení, aby zakusil něhu odpuštění. Bůh neodmítá spravedlnost. Pojímá ji a překonává vyšší událostí, ve které se zakouší láska, jež je základem pravé spravedlnosti... Tato Boží spravedlnost je milosrdenstvím uděleným všem jako milost v síle smrti a vzkříšení Ježíše Krista. **Kristův kříž je tedy Boží soud nad námi všemi a nad světem, protože nám nabízí jistotu lásky a nového života.**

